

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Sound & Lights MM Praha, s.r.o.**, IČ 08049262
sídlem Sportovní 122, Řitka
zastoupená advokátkou Mgr. Janou Gavlasovou
sídlem Západní 449, Chýně

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 1039/32, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2023, č. j. MPO 90665/2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobkyně napadla shora uvedené správní rozhodnutí, kterým byla zamítnuta její žádost ze dne 2. 6. 2021 o přiznání dotace v rámci Výzvy č. 3.3. Programu podpory podnikatelských subjektů v oblasti kultury postižených celosvětovým šířením COVID-19 způsobeného virem SARS-CoV-19 „COVID – KULTURA“ vyhlášeného žalovaným dne 8. 4. 2021 (dále jen „Výzva č. 3.3.“ nebo jen obecně „výzva“). Žalobkyně požadovala dotaci ve výši xxxKč na uhrazení úvěru na technické zboží. Žalobkyně nejprve uvedla, že dne 2. 6. 2021 podala pod poř. č. 191434, reg. č. 2134000430, sp. zn. MPO 504953/2021 žádost o poskytnutí podpory, a to v souladu s pravidly Výzvy č. 3.3. v celkové výši xxxx Kč a řádně ji doložila listinami. Žalovaný žádost dne 24. 6. 2021 pod č. j.

MPO 541065/2021 zcela zamítl s tím, že žádosti nelze vyhovět, neboť nespĺňuje podmínky dle článku 10 Výzvy č. 3.3., který stanovuje výčet uznatelných výdajů. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně správní žalobu. Městský soud v Praze dne 18. 1. 2023 rozhodnutí rozsudkem č. j. 3 A 99/2021 žalovaného zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění uvedl, že rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2021 č. j. MPO 541065/2021 je nepřezkoumatelné, neboť z něj nevyplývá, jaké konkrétní výdaje žalobkyně uplatnila a na základě jakých úvah a podkladů žalovaný rozhodl o nepřiznání dotace. Z rozhodnutí tak nevyplývá, z jakých důvodů je žalobkyní uplatněný výdaj je v rozporu s článkem 10 Výzvy č. 3.3., a proto je nepřezkoumatelné. Rozhodnutím ze dne 11. 9. 2023 č. j. MPO 90665/2023, žalovaná žádost opět zamítla (napadené správní rozhodnutí v této věci).

[2] Žalobkyně napadla rozhodnutí v celém rozsahu a domáhala se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uplatnila následující žalobní body. Konkrétně namítla, že napadené rozhodnutí a předcházející postup žalovaného jsou zcela nezákonné a porušující obecně závazné právní předpisy upravující postup správního orgánu při projednání žádosti o poskytnutí dotací a rozhodování o takových záležitostech a samotná pravidla Výzvy č. 3.3., dle kterých měla být žádost žalobkyně schválena. Dle článku 10.5, bodu vi) Výzvy 3.3. se uznatelnými náklady za kontinuální činnost v kultuře ovlivněnou zpřísněnými podmínkami a opatřeními Ministerstva zdravotnictví pro poskytnutí podpory uvedené ve formě jednorázové dotace rozumí „*náklady za provoz a pojištění za kontinuální činnost v oblasti kultury i finanční služby a leasingy*“. Stejně tak byly tyto náklady uznatelné v rámci Výzvy č. 2 pro program podpory subjektů podnikajících v oblasti kultury postižených celosvětovým šířením COVID-19 způsobeného virem SARS-CoV-2 „COVID – KULTURA“ (dále jen „*Výzva č. 2*“), a to jako „*náklady spojené s přípravnými fázemi a kontinuální činností v kultuře*“ a byly tak žalovaným bez dalšího uznány a uhrazeny. Dále namítla, že žalovaný dodatečně a svévolně změnil pravidla posuzování žádostí o poskytnutí dotace Výzvy č. 3.3. Změny nebyly rovněž nikdy zveřejněny a jsou nezákonné a v rozporu s podmínkami poskytování dotací ve smyslu zák. č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů v platném znění (dále jen „*rozpočtová pravidla*“). Rovněž namítla, že předmětné rozhodnutí není náležitě odůvodněno a je opět nepřezkoumatelné, neboť je odůvodněno téměř totožným způsobem jako rozhodnutí ze dne 24. 6. 2021 č. j. MPO 541065/2021. A v poslední řadě namítla, že došlo k nezákonnému krácení poskytované dotace, aniž by k tomu byl dán důvod stanovený rozpočtovými pravidly.

[3] Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, pravidla Výzvy 3.3. byla transparentně zveřejněna na internetových stránkách žalované, čehož si žalobkyně musela být vědoma, když žádost podala na formuláři k Výzvě 3.3. A – Kontinuální činnost, který je součástí Výzvy 3.3. Dotace nebyla žalobkyni poskytnuta, neboť náklady vztahující se k úvěru na technické zboží nespĺňují podmínky definice tzv. provozních nákladů dle článku 10 odst. 5 Výzvy 3.3. Byla tak naplněna podmínka pro vyloučení žadatele z řízení o dotaci dle článku 10, odst. 10.4., bod i) Výzvy 3.3., když z tohoto článku vyplývá, že o provozní náklad se nejedná „*pokud se jedná o investiční náklad či bude danou věc/službu možné využít v budoucnu*“. Z řízení o dotaci jsou tak vyloučeny úvěry na technické zboží, což plyne z logického uspořádání posloupnosti jednotlivých článků. Nejprve jsou tak uvedeny oblasti vyloučené z dotačního řízení. Až pokud není položka eliminována, je následně podřazena pod některý z uznatelných nákladů uvedených v článku 10.5. Výzvy 3.3. a je možné žádat

o přiznání dotace. Žalovaný má dále za to, že vady předchozího rozhodnutí ve věci ze dne 24. 6. 2021 č. j. MPO 541065/2021, byly zhojeny, žalovaný řádně popsal veškeré důvody, které jej vedly k tomuto rozhodnutí. Ke změně pravidel Výzvy 3.3. nedošlo, což žalobkyně v žalobě dokládá pouze rozdílným zněním Výzvy č. 3.3. a Výzvy č. 2. Žalovaný prostřednictvím programů výzev reagoval na zcela unikátní a bezprecedentní situaci nastalou v souvislosti s postižením subjektů virem SARS-CoV-2. Postupně docházelo ke zpřesňování díkce jednotlivých výzev. Výzva č. 2 se vztahovala na finanční leasing i úvěry na technické zboží, nicméně dle Výzvy č. 3.3. to již bylo vyloučeno. Jde tak k tíži žalobkyně, že si nedostatečně prostudovala podmínky dané Výzvy č. 3.3. a uplatnila položky, které není možné refundovat. K tvrzenému krácení dotace uvedl, že dle ust. § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel neexistuje právní nárok a posouzení, zdali bude žádosti vyhověno, příp. v jakém rozsahu, je v gesci žalovaného.

[4] Meritem projednávané věci tak jsou podmínky Výzvy č. 3.3., ve znění platném k 8. 4. 2021. Na základě této Výzvy k Programu podpory podnikatelských subjektů v oblasti kultury postižených celosvětovým šířením COVID-19 způsobeného virem SARS-CoV-2 „COVID – KULTURA“ podala žalobkyně žádost o podporu na náklady vztahující se k splátkám úvěru za období 12/2020, 1/2021, 2/2021, 3/2021, 4/2021, 5/2021 u úvěrové smlouvy č. SU4002353537. Pro nesplnění podmínek byla žádost žalobkyně zamítnuta. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno, že žádost nesplňuje podmínky dle článku 10 Výzvy 3.3., který stanovuje výčet uznatelných výdajů, neboť náklad žalobkyně je náklad vztahující se k úvěru na technické zboží a náklady, které je možné použít v budoucnu nejsou podpořeny k financování. Žalovaný uzavřel, že náklady, které žalobkyně v řízení uplatnila, nesplňují podmínky definice provozních nákladů.

[5] Při ústním jednání účastníci na svých procesních stanoviscích setrvali. Soud při tomto ústním jednání doplnil dokazování o listiny, které nebyly součástí správního spisu předloženého žalovaným soudem. Jde o výpisy z účtu tuzemské banky, z nichž je patrné, že žalobkyně učinila platby ve výši uvedené v žádosti, a dále úvěrová smlouva čj. SU4002353537, z níž je patrné, že tyto platby byly učiněny v souladu s touto smlouvou, což rovněž odpovídá údajům uvedeným žalobkyní v žádosti o dotaci. Úvěr byl sjednán na zvukovou a světelnou techniku.

[6] Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a věc posoudil takto.

[7] Dle článku 10, bodu 2 Výzvy č. 3.3. se o uznatelné náklady jedná pouze v případě, že byly „žadatelem proplaceny a byly vynaloženy na provozní náklady, tj. nelze je využít pro jinou či odloženou akci či další činnost“.

[8] Dle článku 10, bodu 4 Výzvy 3.3. „O provozní náklad se nejedná, pokud se jedná o investiční náklad či bude danou věc/službu možné využít v budoucnu, nelze jej zahrnout do vyúčtování mezi uznatelné náklady“.

[9] Soud se nejprve zabýval otázkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35). Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí může spočívat mimo jiné i v případě, kdy přiznání či nepřiznání určitého práva je závislé na splnění či nesplnění stanovených kritérií a správní orgán opomene odůvodnit, jak žadatel takovým kritériím vyhověl či nikoliv. Je nedostatečné, a tedy nepřijatelné, aby správní orgán blíže nerozvedl důvody, pro které se rozhodl určité právo přiznat či jej nepřiznat. Volné parafrázování kritérií, z nichž správní orgán vycházel, aniž by bylo z odůvodnění správního rozhodnutí patrné, jak byla tato kritéria v případě žadatele naplněna nebo nenaplněna nemůže být dostačující a nemůže tak být shledáno věcně správným (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 As 10/2005-298). Aby bylo rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být patrné, na základě jakého skutkového stavu správní orgán rozhodoval a k jakému právnímu názoru následně dospěl. Dílčí nedostatky odůvodnění rozhodnutí nepřezkoumatelnost jako takovou nezakládají, pokud je rozhodnutí v celku srozumitelné a je schopno účastníkům reprodukovat, proč správní orgán rozhodl určitým způsobem. Pakliže správní rozhodnutí není způsobitelné toto účastníkům řízení osvětlit jak a hlavně proč bylo nějakým způsobem rozhodnuto, je nepřezkoumatelné a neplní tak svou základní funkci (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38 a ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75 a ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006-63).

[10] Podle názoru soudu se o takovou vadu napadeného rozhodnutí v tomto řízení nejedná. Odůvodnění rozhodnutí je sice poměrně stručné, je však z něj seznatelné, co bylo posuzováno, jak byl zjištěn skutkový stav i jak byl právně posouzen. V odůvodnění jsou konkrétně vymezené uplatněné výdaje, které žalobkyně učinila součástí své žádosti, tyto výdaje jsou charakterizovány, a v tomto ohledu pak dále posouzeny. Takto zjištěné skutečnosti pak korespondují s podklady, které jsou obsaženy ve správním spise. Soud tak dospěl k závěru, že bylo dostatečně s ohledem na povahu věci odůvodněno, proč žalobkyně nesplňuje podmínky výzvy a tím tedy nemá právo na vyplacení dotace.

[11] Co se týče napadeného rozhodnutí, v rámci skutkového stavu, žalovaná v rozhodnutí uvedla, že žalobkyně v rámci Výzvy č. 3.3. uplatnila účetní doklady o úhradě splátek úvěru u smlouvy č. SU4002353537 za období 12/2020, 1/2021, 2/2021, 3/2021, 4/2021, 5/2021. Žalovaná na základě tohoto skutkového stavu dospěla k názoru, že se jedná o náklady vztahující se k úvěru na technické zboží, proto jde o náklady, jež je možné použít v budoucnu, a ty nejsou podpořeny k financování (čl. 10 bodu 2, 4 Výzvy 3.3.).

[12] Podle názoru soudu tento závěr žalovaného odpovídá obsahu správního spisu. Pokud žalobkyně v této výzvě uplatnila tyto výdaje, nelze je uznat, neboť to přímo odporuje shora uvedenému článku 10 příslušné výzvy. Tento závěr nemohou žalobní body zvrátit. Pokud žalobkyně poukazuje na to, že jednotlivé výzvy se lišily, pak to není sporná věc, která nemění nic na tom, že tato dotační výzva tyto náklady k proplacení vylučovala. Soud nijak nezpochybňuje, že situace v období různých významných omezení běžného života v průběhu pandemie COVID 19 byla nepřehledná a mnohdy reagovala na narychlo vyhlášená opatření. To však neznamená, že by žalovaný mohl vyplatit dotaci na náklady, které nejsou ve výzvě k takové dotaci určeny. V tomto směru lze rovněž poukázat na to, že na vyplacení dotace není právní nárok v tom smyslu, že by existovalo

nějaké veřejné subjektivní právo subjektu na dotaci na nějaké plnění. Toto rozhodnutí je vždy na tom, kdo dotaci poskytuje, aby podmínky dotace vymezil ve vydané výzvě. To se v daném případě stalo. Soud toto vymezení podmínek dotace považuje za jasné, dostatečně konkrétně formulované, takže na jeho základě lze dospět k závěru, že náklady žalobkyně, které uplatnila v rámci této výzvy, tyto podmínky nesplňují.

[13] Ze všech těchto důvodů soud podanou žalobu zamítl jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu – vykonavateli veřejné správy - tyto nevznikly nad míru obvyklou jeho běžné činnosti, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. v případě, kdy městský soud rozhodoval po zrušení rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřijatelná, mimo situaci, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 26. září 2024

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu